

Josef Stavěl (12. 3. 1901 Znojmo — 17. 3. 1986 Praha) (*obr. 483*) v disertaci na téma *Problém drezúry u zvířat* se zabýval jak teoretickými otázkami, tak i samostatnou empirickou prací. V roce 1927 nastoupil jako asistent do Psychotechnického ústavu tehdejší Masarykovy akademie práce. Již v roce 1928 byl pověřen vybudovat a vést obdobný ústav v Bratislavě a zároveň vytvořit na Slovensku síť poraden pro volbu povolání. V Bratislavě působil více než 10 let a stal se skutečným spoluzakladatelem psychologie na Slovensku a zároveň jedním z učitelů první generace slovenských psychologů.

V Bratislavě začíná i své dlouholeté studie detailního rozboru instinktivního chování. Praktická činnost v Psychotechnickém ústavu vedla Josefa Stavěla k problematice poznávání osobnosti člověka, sám vyvíjel a psychometricky ověřoval řadu testů.

V roce 1945 nastupuje jako profesor teoretické a obecné psychologie na filozofickou fakultu Karlovy univerzity, kde se jeho přednášky týkaly zejména obecné psychologie, psychologie osobnosti a dějin psychologie.

V roce 1971 vyšla v Praze ve Státním pedagogickém nakladatelství jeho kniha *Antická psychologie*.

Seznam prací prof. Stavěla je uveden v *Československé psychologii*, 1961, 5, 2, 169. O prof. Stavělovi napsal V. Břicháček v *Psychologii v ekonomické praxi*, 1986, 21, 4, 177—178, a v bulletinu *Psychológ v Československu*, 1987, 18, 1, 55—62.

Prof. Stavěl dával příklad svým hloubavým, kritickým uvažováním a přesným vyjadřováním. Ve snaze o pochopení složitosti psychologické problematiky byl nekompromisně proti jakémukoli zjednodušování a rutinérství.